

Begrundelse

Spørgeren er kommet i besiddelse af et konkret eksempel, hvor en kommune har til hensigt at nedlægge en velfungerende puljeordning. Derfor ønskes der klarhed over, hvordan reglerne herunder i Socialministeriets vejledning skal forstås. Der er ingen tvivl om, at kommunen har ret til selv at bestemme, hvordan den vil opfylde sin forpligtelse til at sørge for dagtilbud til børn, men har man indgået en aftale med en puljeordning, der fungerer upåklageligt, kan man efter spørgerens opfattelse ikke uden videre med loven i hånd bare splitte en gruppe børn op og fordele dem i kommunens andre børnehaver.

Svar (12/5 99)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Almindelige dagtilbud til børn kan etableres som daginstitutioner, dagpleje og puljeordninger, jf. § 7, stk. 2, i lov om social service.

Kommunen fastlægger strukturen på dagtilbudsområdet, herunder fordelingen mellem de forskellige typer af dagtilbud.

Kommunen kan fx i forbindelse med omstruktureringer nedlægge et dagtilbud, mod at forældrene får mulighed for at benytte andre dagtilbud i kommunen. Forældre har ikke krav på plads i et bestemt dagtilbud, jf. afsnit 4.2. i Socialministeriets vejledning af 6. marts 1998 om dagtilbud m.v. til børn efter lov om social service.

Iflg. servicelovens § 11, stk. 2, indgår kommunen aftale med en puljeordning om drift af ordningen.

Dagtilbudsvejledningens afsnit 3.3. beskriver nærmere, hvilke elementer, der skal indeholdes i en sådan aftale, herunder en bestemmelse om opsigelse af aftalen. Det anbefales i vejledningen, at kommunen allerede ved de indledende kontakter med initiativtagerne til en puljeordning gør opmærksom på rammerne for indholdet af en eventuel kommende aftale.

Under henvisning hertil er det Socialministeriets opfattelse, at en kommune inden for rammerne af den indgåede aftale og under overholdelse af offentligretlige retsgrundsætninger kan opsigte (også velfungerende) puljeordning, såfremt forældrene får tilbud om plads i et andet dagtilbud i kommunen.

Eventuelle spørgsmål om fortolkning af aftalen må afgøres efter de almindelige aftaleretlige

regler. Tvivlsspørgsmål herom afgøres i sidste instans af domstolene.

Spørgsmål om eventuelle brud på offentlig retsgrundsætninger, herunder kravet om saglige formål, afgøres af tilsynsmyndighederne.

Spm. nr. S 1942

Til indenrigsministeren (29/4 99) af:

Mogens Andreassen (DF):

»Vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang der er mulighed for en eventuel dispensation fra 52 ugers reglen i relation til supplerende dagpenge i forbindelse med læreransættelser på Anholt, eller gennemførelse af en generel ordning for øsamfundene som sikrer, at de kan fungere på samme niveau som resten af landet?«

Svar (11/5 99)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Indenrigsministeriet anmodet om bidrag fra Arbejdsministeriet. Arbejdsministeriet har fremsendt følgende bidrag, hvortil Indenrigsministeriet skal henholde sig:

»Spørgsmålet om dispensation for reglen om udbetaling af supplerende dagpenge i 52 uger for læreransatte på Anholt har tidligere være rejst over for arbejdsministeren, der tog afstand fra at udforme særregler for specifikke situationer, herunder den situation, at man vælger af bosætte sig på en lille ø.

Udbetaling af supplerende dagpenge er en tidsbegrænset ydelse, der skal kompensere de manglende arbejdstimer, der udgør differencen mellem den aktuelle arbejdstid og fuld sædvanlig arbejdstid.

Efter gældende regler kan et a-kassemedlem, der arbejder på nedsat tid med et opsigelsesvarsel, højst få udbetalt supplerende dagpenge i 52 uger inden for 70 uger.

Hensigten med denne begrænsning i retten til supplerende dagpenge er at undgå de situationer, hvor den ansatte og arbejdsgiveren indretter sig på en kombination af deltidsbeskæftigelse og supplerende dagpenge.

Reglerne om tidsbegrænsning ved supplerende dagpenge skal medvirke til, at der på vis-